

Endringsforslagene igjennem, som de forelaa til 3die Behandling. Jeg har derfor i denne Sag ingen Grund til at vise Ministeren nogen særlig Uvillie og, forsaavidt det kan være en lempeligere Maade, har jeg Intet mod, at dette Forslag faar samme Skæbne, som det lignende fik forrige Gang, om vi saa skulde forstærke Udvalget til 25 Medlemmer, men det henstiller jeg forøvrigt til Thinget.

Hjer: Det er netop det Sidste, som jeg vil tilraade at gaa ind paa. Jeg maa tilstaa, at jeg ser ingen fornøftig Grund til at vise Sagen tilbage, naar det ikke er Meningen, at man vil forstærke Udvalget yderligere, og jeg vil tilraade Thinget at overveie, om det ikke kan gaa ind paa den ærede nuværende Ordførers Henstilling om at forstærke Udvalget til 25 Medlemmer, saa kunde vi vel være sikke paa at faae en tredie Ordfører for denne Sag, og det kunde jo være interessant at se. Jeg vil dog ikke stille Forslaget, men kun henstille til den ærede Forslagsstiller at sœie dette til.

Berg: Der gaar en vis Fortrydelighed over den Vending, Sagen har taget, gjennem alle de Udtalelser, som ere fremkomne fra ærede Medlemmer. — Jeg skal ikke forstyrre den Fornøielse, de ærede Medlemmer have ved at støtte Forslaget om at henvise denne Sag til Udvalget paany. Jeg tror ikke, at det behøves; thi jeg tror, at Flertallet af Medlemmerne er bestemt paa endelig at tage en Afstemning paa den Sag for at vise, at man vil Noget, og hvad man vil i dette Spørgsmaal. — Kun undrer det mig, at den ærede Formand for Udvalget (Wajer), som er Medforslagsstiller til Endringsforslaget, viser Bei ved at støtte dette Tilbagevisningsforslag, og at den ærede Ordfører troede, at han kunde tjene Ministeren ved ligeledes at gaa den Bei; thi jeg skal ikke negte, at jeg kan ikke forstaa Tingen anderledes, end at det vil være en meget ubehagelig Afstemning for den høitærede Ministers Vedkommende, at de Herrer ville begrave Sagen. De kunne forstærke med 25 eller med Tugen; en Tilbagevisning til Udvalget vil, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wajer) sagde, være en Tilintetgjørelse af Sagen i denne Samling. Det er imidlertid naturligt efter min Opfattelse, at den høitærede Minister hellere ønsker at faae et Forslag igjennem her, som kan gaa til Landstinget, og ønsker at høre Thingenes Mening derom isæbeftor intetsomhelst Bidere at faae, og at vi kunne ønske at faae en Afstemning, som viser, hvad vi ville i denne Sag, og hvad vi ville begynde med. En Henviisning til Udvalget er naturligvis ikke Andet end en faktisk Henlæggelse. Jeg skal, som sagt, ikke fraraade det Forslag, det anser jeg mere for en privat Fornøielse for de Herrer, som ere noget

fortrydelige over, at Sagen har taget en saadan Vending, som den har.

Taug: Jeg ser ikke, navnlig efter Udvalgets ærede Formands Udtalelser, hvad der skal vindes ved at vise Sagen tilbage. Man har givet i Udfigt, at, naar den kommer tilbage, vil den blive der, og det er der ogsaa størst Sandsynlighed for. Jeg synes tværtimod, at det bedre fremmer Sagen at se at faae den gjennem Thinget og over i det andet Thing, og kunne Ministeren og det andet Thing ikke enes om at bringe Bidere ud af Sagen, kan den ogsaa ligge hen til ad Nare. Der vindes som sagt, ikke det Mindste ved at vise Sagen tilbage, og jeg er efter at have hørt Forhandlingerne bange for, at man, naar Sagen kommer tilbage fra Udvalget, skal sige: Alle gode Gjerninger ere tre, saa er det bedst at faae den tilbage endnu engang.

Leth: Det træffer sig nu ikke anderledes, end at det var det ærede Medlem fra Horsens, som Ministeren for saa Dieblitte siden erindrede om, der under Sagens tidligere Behandling rettede den Bebreidelse mod mig og mine Medforslagsstillere, at vi kun havde fremsat vore Forslag for at begrave Sagen, at det samme Medlem nu stiller eller tiltræder et Forslag i den Henseende netop for derved at llaa Sagen ihjel. Den ærede Minister omtalte Udvalgets Mindretals Stilling til de forskjellige Forslag, men da det ikke hører ind under den Diskussion, som for Dieblittet finder Sted, skal jeg ikke komme ind derpaa; men jeg vil kun sige, at jeg ønsker ogsaa i dette Dieblitt at give den meget ærede Minister et Bevis paa, at jeg ikke til noget Forslag stiller mig saaledes, at jeg ad en skjult Bei arbejder for dets Forkastelse. Jeg ønsker at give den ærede Minister og det ærede Thing et Bevis derpaa ved at fraraade at gaa ind paa det stillede Forslag om Tilbagevisning til Udvalget, og jeg ønsker netop i dette Dieblitt at give den meget ærede Minister et saadant Bevis. Den meget ærede Minister vil erindre, at det er ikke første Gang, jeg har den Ære at forhandle med ham om Forslag af teknisk Natur, og at vi ganske godt have kunnet komme overens om, hvorledes de skulde affattes. Jeg indsthyder den Bemærkning, at jeg ikke vindicerer mig eller er berettiget til at vindicere mig i mindste Maade tekniske Rundstaber. Det siger jeg for ikke at misforstaa; men jeg gjør tillige den meget ærede Minister opmærksom paa, at jeg tidligere har været saa heldig under Samarbejde og i Forening med ham at fremme Forslag af teknisk Natur, og det Samme haaber jeg gjælder om det nuværende. Jeg slutter altsaa med at sige, at jeg maa fraraade, at Sagen vender tilbage til Udvalget. Det maa dog vistnok ønskes af Alle, at man nu gjennem en Afstemning faar et Utryk for, hvorvidt Thinget kan samle sig om de